

være muligt for mig at indbefomme Udvalgets Duffe, og jeg erklærede mig derfor villig til at gaa ind paa en saadan Nedsættelse, at den nævnte Embedsmand skulde begynde med en Lønning af 2,200 Rd., som saa skulde stige indtil 2,800 Rd. Paa Grund af den af mig tidligere fremhævede Omstændighed med Hensyn til Slutningen af § 3 blev imidlertid heller ikke dette Forslag vedtaget, medens det under andre Omstændigheder vilde have fundet Tilslutning hos Udvalget. — Jeg har hermed tillige antydet de væsentligste af de Endringsforslag, som jeg vil tillade mig at stille under den fortsatte Behandling af Lovforslaget her i Thinget, for at det kan blive vedtaget i en saadan Tilstand, at jeg tror at kunne forsvare at anbefale det til Hans Majestæt Kongens Sanktion.

Tobiesen: Jeg kan i det Hele taget ganske slutte mig til de Udtalelser, som nu ere fremkomne fra den høitærede Ministers Side, og jeg skal derfor kun tillade mig at knytte endnu et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. — Jeg skal saaledes udtale, at jeg meget vilde ønske, at den Lønning, som er fastsat for Vandbygningsinspektøren, maatte blive forhøiet, saaledes at han i alt Fald blev stillet paa samme Maade, som det oprindeligt var fordret i Regjeringens Forslag. Det forekommer mig, at vi hertilands meget underurdere Betydningen af den tekniske Hjælp, som Regjeringen maa forskaffe sig, og det naagter vi ofte have Leilighed til at se, at vi dyrt komme til at betale den Besparelse, som vi opnåa ved at knappe af paa Lønningerne for saadanne Mænd. Man kan selvfølgelig altid til ganske almindelige Bestillinger som Dommerembeder, Amtsforvalterembeder og deslige saa en Skare af Mænd, som have beredt sig til at gaa ad disse Bete, men en saadan særlig teknisk Medhjælp som den, jeg nys pegede paa, er derimod særdeles vanskelig at faa, og, kan man saa den rigtig god, bør man derfor ogsaa betale den godt. Og i et Land som Danmark, hvor der ligger saa overordentlig megen Vægt paa Vandbygningskunsten, kan man navnlig ikke noksom lægge Vægt paa at skaffe sig særdeles brugbare Kræfter i

den Retning. Det undrer mig derfor meget, at man har foreslaaet en Nedsættelse i Slutningslønningen for den af mig nævnte Embedsmand, og, da jeg ikke kan antage, at den høitærede Minister, som i det Hele ikke er kommen til nogen Overenskomst med det andet Thing, vil være uenig med mig om dette Punkt, haaber jeg, at han heller ikke vil være uwillig til at bidrage Sit til at stille den nævnte Funktionær bedre. — Der er et andet Punkt, som blev omtalt af den høitærede Minister, som jeg skal tillade mig at berøre. Det var Amtmandsembedet paa Bornholm. Forsaavidt den høitærede Minister med Hensyn til dette udtalte, at han troede at kunne lade sig nøie med en Gage for samme af 2,200 Rd., tror jeg nemlig at burde bemærke, at det forekommer mig, at det vilde være lidet rigtigt at aflægge Amtmanden paa Den saaledes, da der er Retsbetjente paa Den, der dog som Underørigheder ere stillede under ham, som ere stillede gunstigere ved Lønningslovene. Den Embedsmand, der netop med ham deler Dophold i Rønne, er stillet paa en Gage af 2,600 Rd., og det vilde forekomme mig yderst besynderligt, om man vilde nøies med at stille Amtmanden, der er Overørighed, paa en lavere Gage, hvorved man i Virkeligheden vilde betegne hans Stilling som værende noget ringere end den Underørigheds, der dog er hans umiddelbare Underordnede. Man vil maasse henvise til, at der desuden er tilstaaet Amtmanden 300 Rd., af hvilke han ikke faar Pension; men det efter min Mening netop et Bevis paa, at hans Stilling i det Hele bør aflægges noget bedre, thi Tilstaaelsen af dette Beløb forudsætter jo, at han skal udøve en vis Gjæstfrihed og træde frem paa en vis Maade i sin Stilling, og for denne Forpligtelse maa det nævnte Beløb vistnok siges at være et temmelig kummerligt Vederlag. Det forekommer mig, at det Mindste, som man til den omhandlede Post kan nøies med, maa være den Lønning, som er tilstaaet den Embedsmand, som iøvrigt staar under Amtmanden, som har Dophold med ham i samme By, og som netop er hans egen Underordnede. Jeg finder altsaa, at der ikke er nogensomhelst Grund til, og at det meget mere er meget